

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI *Srijeda, 12. listopada 2016.* [\[Multimedia\]](#)

Tjelesna i duhovna djela milosrđa

Draga braćo i sestre dobar dan!

U prethodnim smo katehezama malo po malo ponirali u veliki misterij Božjeg milosrđa. Razmišljali smo o Očevu djelovanju u Starome zavjetu a zatim, kroz evanđeoska izvješća, vidjeli smo kako je Isus, u svojim riječima i u svojim gestama, utjelovljenje milosrđa. On je učio svoje učenike: "Budite milosrdni kao što je Otac vaš milosrdan" (Lk 6, 36). To je zadaća koja predstavlja izazov za savjest i djelovanje svakog kršćanina. Naime, nije dovoljno iskusiti Božje milosrđe u vlastitom životu; potrebno je da svaki onaj koji to milosrđe primi postane također njegovim znakom i sredstvom za druge. Milosrđe, osim toga, nije pridržano samo za posebne trenutke, nego obuhvaća naš cjelokupni svakodnevni život.

Kako, dakle, možemo postati svjedoci milosrđa? Ne smijemo misliti da je za to potrebno činiti izvanredne napore ili nadljudske geste. Ne, to ne treba. Gospodin nam pokazuje mnogo jednostavniji put, koji se sastoji od malih gesta koje međutim u njegovim očima imaju veliku vrijednost, i to toliku da nam je rekao da ćemo po njima biti suđeni. Naime, jedan od najljepših tekstova Matejeva Evanđelja donosi nam učenje koje možemo smatrati na neki način "Isusovom oporukom" koju je sastavio evanđelist, koji je osobno iskusio djelovanje milosrđa. Isus kaže da kad god nahranimo gladna, napojimo žedna, odjenemo gola i primimo stranca, pohodimo zatvorenika ili bolesnika (usp. Mt 25, 31-46), to činimo njemu samom. Crkva je ta djela nazvala "tjelesnim djelima milosrđa" jer se njima pomaže osobe u njihovim materijalnim potrebama.

No, postoje i djela milosrđa koja se nazivaju "duhovna", koja se tiču jednako važnih potreba, poglavito danas, jer dotiču čovjekovu nutrinu i često se zbog njih više trpi. Svi ćemo se sigurno sjetiti djela koje je ušlo u svakodnevni govor: "strpljivo podnositi one koji nam dodijavaju". A takvih ima; postoje zaista teške osobe! lako može izgledati kao nešto nevažno, što će nas možda nasmijati, to u sebi sadrži veliku ljubav. Tako je i s ostalih šest, na koje je dobro podsjetiti: dvoumna savjetovati, neuka poučiti, grješnika pokarati, žalosna i nevoljna utješiti, uvredu oprostiti i

za žive i mrtve Boga moliti. To su svakodnevne stvari! "Tako sam žalostan..." - "Bog će ti pomoći, ja nemam vremena...". Ne tako! Zaustavim se, saslušam ga, gubim vrijeme i tješim ga, to je djelo milosrđa i to se ne čini samo toj osobi, već se to čini Isusu!

U narednim katehezama zadržat ćemo se na tim djelima, koja nam Crkva predstavlja kao konkretan način življenja milosrđa. Tolike su ih jednostavne osobe kroz stoljeća vršile, dajući tako istinsko svjedočanstvo vjere. Crkva, uostalom, vjerna svom Gospodinu, posebnu ljubav gaji prema najslabijima. Često su nama najbliže osobe potrebne naše pomoći. Ne trebamo ići tražiti ne znam kakav poduhvat u koji ćemo se upustiti. Najbolje je započeti od najjednostavnijih stvari, koje nam Gospodin pokazuje kao najurgentnije. U svijetu koji je nažalost pogođen virusom ravnodušnosti, djela milosrđa su najbolji protuotrov. Uče nas, naime, posvećivati pažnju najosnovnijim potrebama naše "najmanje braće" (Mt 25, 40), u kojima je prisutan Isus. Isus je uvijek ondje prisutan. Tamo gdje je potreba, osoba u potrebi, bilo materijalnoj bilo duhovnoj, ondje je Isus. Prepoznati njegovo lice u onome tko je u potrebi pravi je izazov s obzirom na ravnodušnost. Omogućuje nam da budemo uvijek budni, izbjegavajući da Krist prođe pored nas a da ga ne prepoznamo. U misli se vraćaju riječi svetog Augustina: "Timeo Iesum transeuntem" (Serm., 88, 14, 13), "Bojim se da Gospodin prođe" a da ga ne prepoznam, da Gospodin prođe pored mene u nekoj od tih najmanjih, potrebitih osoba a da ne primijetim da je to Isus. Bojim se da Gospodin prođe a da ga ne prepoznam! Pitao sam se zašto je sveti Augustin rekao da se boji Isusova prolaska. Odgovor je, nažalost, u našim suvremenima: jer smo često rastreseni, ravnodušni, i kad Gospodin prođe blizu nas gubimo priliku za susret s njim.

Djela milosrđa bude u nama potrebu i sposobnost da se vjera održi živom i djelatnom kroz milosrđe. Uvjeren sam da tim malim svakodnevnim gestama možemo izvršiti pravu kulturnu revoluciju, kao što je to bilo u prošlosti. Ako svaki od nas, svakoga dana, učini jedno od tih djela, to će biti prava revolucija u svijetu! Ali svi, svaki od nas. Kolike se svece i danas pamti ne po velikim djelima koja su ostvarili nego po ljubavi koju su znali širiti! Sjetimo se nedavno kanonizirane Majke Terezije: ne pamtimo je po velikom broju kuća koje je otvorila u svijetu, nego po tome što se priginjala nad svaku osobu koju je nalazila na cesti da joj vrati dostojanstvo. Koliko je napuštene djece primila u svoj zagrljaj; kolike je umiruće – držeći ih za ruku – dopratila do praga vječnosti! Ta su djela milosrđa crte Lica Isusa Krista koji se brine za svoju najmanju braću da svakome donese Božju nježnost i blizinu. Neka nam Duh Sveti pomogne i u nama zapali želju da živimo ovim načinom života: učiniti barem jedno od njih svakoga dana, barem jedno! Naučimo ponovno napamet tjelesna i duhovna djela milosrđa i od Gospodina molimo da nam pomogne da ih svakodnevno provodimo u djelo i u trenutku u kojem vidimo Isusa u osobi koja je u potrebi.

Apel za Siriju

Želim istaknuti i potvrditi svoju blizinu svim žrtvama neljudskog sukoba u Siriji. Upućujem hitni apel i molim od sveg srca odgovorne da se poduzmu koraci kako bi se osigurao trenutni prekid vatre, koji će nametnuti i poštivati bar toliko koliko je potrebno da se evakuira civile, prije svega djecu,

koji su još uvijek zarobljeni pod zastrašujućim bombardiranjima.

Apel

Sutra, 13. listopada, slavi se Međunarodni dan smanjenja prirodnih katastrofa, koji ove godine ima za temu: "Smanjiti smrtnost", Naime, prirodne se katastrofe može izbjeći ili bar ograničiti, jer se njihove posljedice često mogu zahvaliti čovjekovoj nebrizi za okoliš. Potičem stoga da se na dalekovidan način ujedine naponi u skrbi za našu zajedničku kuću, promičući kulturu sprječavanja, uz pomoć novih spoznaja, smanjujući opasnosti za najranjivija st